

dem Arbejde, og jeg vil gerne tilføje min Henstilling til den højtærede Regering om, at den stadig henleder sine Embedsmænds Opmærksomhed paa at tage et skønsomt Hensyn til dansk Industri og dansk Arbejde. Paa den anden Side er jeg ikke blind for, at der en Gang imellem maa tages Stikprøver paa, hvorledes Prisforholdene ere. Vi leve jo i Sammenslutningens Tegn, og man har i den sidste Tid, baade her i Byen og i andre Byer, haft Beviser for, at man ved Hjælp af Ringdannelser har søgt at klippe det, man kan, uden at tage Hensyn til, at det bliver de andre Skatteydere, der maa betale det. Uden at komme nærmere ind paa den sidste ærede Talers Udvikling af Aarsagerne til den Arbejdsløshedsperiode, der har været navnlig her i Hovedstaden i de sidste Par Aar, vil jeg kun sige, at den historisk er ganske ukorrekt. Arbejdsløsheden i denne By har efter min Mening absolut intet at gøre med den reviderede Toldlov. Den brød pludselig ud som en Følge af Bankkrisen, og man vil vel ikke paastaa, at denne var en Følge af den Toldlov, som man, saa vidt jeg erindrer, ikke en Gang havde vedtaget paa det Tidspunkt. Nej, Byggekrakket, der blev foranlediget ved Bankkrisen, havde til Følge en Arbejdsløshed ogsaa i Industriefagene, fordi Byggehaandværkernes Købeevne bristede. Jeg tror, at det er en langt mere sandfærdig Beretning om disse Forhold end den, det ærede Medlem lagde til Grund for sine Betragtninger.

Om selve det foreliggende Forslag vil jeg gerne sige dette, at det Forslag, vi her have, har jo hele Tiden været ledsaget af et andet, men der foreligger i Dag ikke nogen Indstilling om dette andet Forslag, og det høje Tings Medlemmer og Offentligheden i Almindelighed ere ikke i Tvivl om, at det betyder, at denne anden Lov ikke bliver fornyet, hvad jeg selvfølgelig beklager. Thi denne anden Lov har netop, om jeg saa maa sige, vundet Indpas. Den var som runden af de Forsikringsorganer, vi herhjemme have skabt paa mange Omraader, Sygekasseforsikring, Arbejdsløshedsforsikring og de andre Forsikringer. Det var Former, som Underklassen herhjemme kendte og forstod at anvende; det, der var hjemlet paa Grundlag af den Lov, var en Ret. Vi have i Udvalget i den korte Tid, Forhandlingen har staaet paa, ført en hel Del Forhandlinger. Vi have set nøje paa det Forslag, der her foreligger til tredie Behandling, og det fremgaar vel ikke af Betænkningen, men det er, om

jeg saa maa sige, en stiltiende Forudsætning fra Udvalgets Side, at man mener, at denne Lov kan læses og forstaaes paa en saadan Maade, at den for saa vidt overflødiggør den anden. I Realiteten vil jeg derfor betragte det som givet, at dette kan lade sig gøre, men jeg undlader ikke at nævne det, Formen er ikke den samme, og det beror jo paa Kommunerne rundt omkring i Landet, hvor denne Lov kommer ud, og som gennem den faa en Bemyndigelse, om de ere velsindede og have Hjertelag for det, der her ligger for, og som denne Lov skal afhjælpe. Jeg vil haabe, at de ville have det alle Vegne, hvor Lovens Anvendelse paakræves. Derfor er jeg naturligvis for saa vidt tilfreds med, at man ud af Skibbruddet redder den foreliggende Lov. Men jeg kan ikke undlade at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at Reflektionsevnen i vort Land er stor, og naar Kritikken kommer op overfor dette Ting, saa spørger man om, hvorfor man ikke kunde lige saa godt tage den anden Lov, der skulde gælde for et Aar, thi under Bankkrisen i 1908 kunde man gøre noget for de velsituerede i Landet, men for os vil man i Virkeligheden ikke gøre noget videre trods det, at det bliver de københavnske Skatteydere, der skulle betale; der paalægges jo ikke Staten en eneste Øre. Det er de Betragtninger, der ville komme frem overfor det ærede Fleritals Stilling overfor den anden Lov. Jeg haaber, at den Kommune, som jeg har den Ære at tilhøre, og som har været mest plaget af dette frygtelige Onde, som Følge af de Forhandlinger, der ere førte i Udvalget, vil finde Udveje til at gøre denne Lov lige saa nyttig for de arbejdsløse, som om den anden ogsaa var vedtagen.

Kristensen: Da Formanden ganske naturligt har afskaaret Diskussionen om Toldspørgsmaalet paa nærværende Tidspunkt, skal jeg kun til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) sige, at jeg føler mig heller ikke overbevist af de Udtalelser, der ere fremkomne. Det er nok muligt, at Mellemløserne ere blevne enige om at tage en større Fortjeneste end før paa de nævnte Artikler, men det kunde de ogsaa have gjort uden Toldloven.

Stilling: Idet jeg slutter mig til de Udtalelser, der ere faldne fra de to ærede Medlemmer fra 1ste Kreds, vil jeg ogsaa gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at hvis han vil gøre, hvad han kan,